

àrea de previsió social complementària

EDITORIAL ÀREA INFORMA 16

Barcelona, 15 de març de 2018

CCOO NO RECOLZARÀ LA DISPOSICIÓ ANTICIPADA DELS DRETS CONSOLIDATS PERQUÈ ÉS CONTRÀRIA A LA NATURALESA DELS PLANS DE PENSIONS.

El passat 9 de febrer, el Consell de Ministres aprovava la modificació parcial del RD 304/2004 sobre Reglament dels Plans i Fons de Pensions que ha pres forma amb el RD 62/20128. Un dels punts més destacats d'aquesta modificació és la possibilitats de la disposició anticipada dels drets consolidats per part dels participants dels plans de pensions.

La possibilitat de la referida disposició anticipada ja va ser tractada per la Llei 26/2014 per la que es va modificar la Llei de l'Impost de la Renda de les Persones Físiques. Un dels dubtes que hi havia sobre com es regularia aquesta qüestió de la disposició dels drets consolidats abans de la contingència era si s'establiria un import màxim o no. Finalment, el Govern ha decidit no establir cap limitació a la disponibilitat anticipada, mantenint que per disposar anticipadament dels drets consolidats les aportacions hauran de tenir com a mínim 10 anys d'antiguitat i que això serà possible a partir de l'1 de gener de 2025.

En el cas dels plans de pensions del sistema d'ocupació, aquesta possibilitat de disposar anticipadament dels drets consolidats no s'aplicarà automàticament sinó que serà necessari que aquesta possibilitat es reculli als reglament d'especificacions del pla de pensions.

Des del primer moment, CCOO s'ha manifestat contrària aquesta regulació doncs és una situació contradictòria amb la naturalesa dels plans de pensions, instrument d'estalvi/previsió vinculat directament amb contingències que són compromisos per pensions: incapacitat permanent, mort i jubilació.

A més a més, cal tenir en compte que davant situacions extraordinàries, la legislació actual ja preveu les situacions extraordinàries de liquiditat en casos d'atur i malaltia greu, com també va ser contemplada les situacions d'execució hipotecària de l'habitatge habitual.

No estem només davant una decisió incoherent amb la naturalesa dels plans de pensions sinó que és una decisió que tindrà conseqüències molt negatives sobre el sistema de plans de pensions, desvirtua el sistema de previsió social complementària espanyol i confon instruments amb objectius socials diferents al tractar-los de manera anàloga.

Al repte de defensar el sistema públic, s'afegeix l'objectiu de treballar perquè el sistema de previsió social complementària d'ocupació es consolidi i assoleixi un perfil propi respecte els sistemes individuals, més lligats al nivell de renda de l'individu i a la seva capacitat d'estalvi, en contraposició als sistemes col·lectius vinculats a la negociació col·lectiva i sotmesos al control i la participació social per les comissions de control.

Als reptes assenyalat li hem de sumar el problema de col·lapse del sistema de previsió social complementària que pot

suposar que els plans de pensions es buidin al facilitar la disposició anticipada dels drets consolidats abans d'hora, en un context on les prestacions causades no es veuen compensades per l'entrada de noves aportacions.

L'estalvi pel consum té altres instrument disponibles, no cal desnaturalitzar els plans de pensions. Aquesta és una acció més d'un Govern que, amb les seves decisions com aquesta possibilitat de disposició anticipada o la prohibició de fer aportacions a les Administracions Públiques que manté des dels PGE de 2013, no ha deixat d'introduir inestabilitat en la previsió social complementària.

L'exposició de motius de la Llei 8/1987, per la que es regulava per primer cop els plans i fons de pensions a Espanya, senyalava a aquests instruments com un vehicle d'inversió i finançament de l'economia a llarg termini.

De fet, els sistemes de previsió social complementària li suposa a l'Estat més de 700 milions de costo fiscal com a conseqüència de deduccions i incentius fiscals. Un dels arguments per a mantenir aquest beneficis fiscals era el caràcter il·líquid dels drets consolidats i els beneficis que això suposava per a l'economia en general i el finançament de les Administracions Públiques en particular.

La introducció de la disposició anticipada no causal trenca aquesta lògica i distorsiona greument el paper d'aquests instruments que, a més a més de nodrir de prestacions complementàries als seus partícips, juga un paper molt important en el desenvolupament de l'economia.

També cal assenyalar que la incertesa s'introdueix al cycle de la inversió, al introduir en les variables a tenir en compte la incertesa d'una possible disposició anticipada dels drets consolidats abans de succeir la contingència, amb la qual cosa s'introdueix un factor que distorsionarà la les polítiques estratègiques d'inversió dels fons de pensions, en els que tothom coincideix que el 95% de la rendibilitat és conseqüència de l'estratègia a llarg termini.

La necessitat de que els fons de pensions tinguin disponible la tresoreria suficient per l'eventual disposició anticipada per part de qualsevol partícip, introduirà una element negatiu per a les expectatives de rendibilitat futura dels fons de pensions.

Cal destacar que la pròpia OCDE s'ha manifestat contrària a la mesura. Per totes aquestes raons, CCOO ja ha avisat que ens oposarem a que es traslladi als reglaments dels plans de pensions d'ocupació aquesta possibilitat de disposar anticipadament dels drets consolidats, un cop les aportacions assoleixin 10 anys d'antiguitat,.

Jordi Giménez Maluenda

ÀREA DE PREVISIÓ SOCIAL COMPLEMENTÀRIA
Secretaria d'Acció Sindical
CCOO de Catalunya